

פרופסור שמואל האוזר

כיום יו"ר רשות ניירות ערך.

שימש דיקן הפקולטה למנהל עסקים בקריה האקדמית אונו ופרופסור מן המניין באוניברסיטת בן-גוריון בביה"ס לניהול בשנים 2008-2011

למרות הפעילות האקדמית, ניסיונו המקצועי והניהולי של פרופסור האוזר הוא דווקא מחוץ לאקדמיה, ברשות ני"ע ובשוק ההון. עד לפני 5 שנים, שימש כ- 17 שנים ככלכלן ראשי של רשות ניירות ערך. היה שותף פעיל בעיצוב כל הרפורמות בשוק ההון בשנות פעילותו ככלכלן ראשי של רשות ני"ע. מכיר את עבודת הרגולטור מתוך הרשות ואת שוק ההון מחוץ לרשות.

שימש כיו"ר ועדה ציבורית "האוזר 1", שתפקידה היה להסדיר את פעילותם של עושי שוק בבורסה בתל אביב. היה שותף פעיל ביישום מוצלח של עשיית שוק במניות ובאג"ח ממשלתי. עשיית השוק באג"ח הביאה לחיסכון של מיליארדי ₪ לאוצר. שימש גם כיו"ר ועדת נוספת "האוזר 2" שתפקידה היה להמליץ על דרכים למיזעור מניפולציות בשוק ההון. כל ההמלצות יושמו בהצלחה. כמו כן, שימש כמרכז וחבר ועדה ציבורית בראשותו של פרופסור פרוקצ'יה להסדרת זירות מסחר אלטרנטיביות בשוק ההון. בתהליך חקיקה בימים אלה.

מאז שעזב את הרשות, היה יו"ר חברת גאון מאה-נט עשיית שוק. יו"ר חברת לגיוס הון-סיכון. יו"ר חברת נרטיב לייעוץ בשוק ההון. היה דירקטור בחברת מעלות – חברת הדירוג של אג"ח של חברות ציבוריות. דירקטור במגדל חבר בורסה ובמיטב תעודות סל. שימש יועץ כלכלי לועדת הכלכלה בשבתה כועדת חקירה לעניין עמלות הבנקים. יו"ר ועדה ציבורית שתפקידה להמליץ על קריטריונים להטבות בנושאי דיור בעיריית קריית אונו.

האוזר נחשב למומחה בעל שם עולמי במימון ובשוק ההון. הוא בעל תואר ראשון בסטטיסטיקה וכלכלה, ותואר שני במימון מהאוניברסיטה העברית. סיים דוקטורט באוניברסיטת טמפל בפילדלפיה, ארה"ב. פרסם עשרות עבודות מחקר על שוק ההון הישראלי, בכתבי עת מובילים בעולם, יותר מכל חוקר אחר שכתב על שוק ההון בישראל. האוזר זכה בכמה פרסים על עבודות מחקר בשוק ההון הישראלי ובהם פרס המדען המצטיין באוניברסיטת ב"ג לשנת 2006. הוא פרסם מחקרים רבים במסגרת המחלקה הכלכלית של רשות ני"ע. העבודות כוללות מגוון רחב של נושאים בתחום של ממשל תאגידי ומבנה השליטה הריכוזי בשוק ההון בישראל בהקשר של: הדומיננטיות של בעלי שליטה בקביעת הערך של זכויות הצבעה במניות; יעילות השימוש בזכויות הצבעה על ידי משקיעים מוסדיים בשוק ריכוזי; יעילות שוק ההון ביחס להנפקות ראשונות והנפקות חוזרות; הקשר בין רווחיותן של החברות לבין מבנה השליטה בהן, מדיניות הדיווידנדים של החברות ומדיניות השכר של המנהלים; ועוד.